

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
★	Rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans	1
★	Rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet	4
★	Rådets förordning (EG) nr 334/2002 av den 18 februari 2002 om ändring av förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar	7
	Kommissionens förordning (EG) nr 335/2002 av den 22 februari 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	9
★	Kommissionens förordning (EG) nr 336/2002 av den 22 februari 2002 om ändring av förordning (EG) nr 805/1999 om fastställande av vissa tillämpningsåtgärder för rådets förordning (EG) nr 718/1999 om en politik för reglering av gemenskapens flottkapacitet inom inlandsjöfarten för att främja transporter på de inre vattenvägarna	11
	Kommissionens förordning (EG) nr 337/2002 av den 22 februari 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris inom ramen för det anbuds-förfarande som avses i förordning (EG) nr 2007/2001	13
	Kommissionens förordning (EG) nr 338/2002 av den 22 februari 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder i Europa, inom ramen för det anbuds-förfarande som avses i förordning (EG) nr 2008/2001	14
	Kommissionens förordning (EG) nr 339/2002 av den 22 februari 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbuds-förfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001	15
	Kommissionens förordning (EG) nr 340/2002 av den 22 februari 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbuds-förfarande som avses i förordning (EG) nr 2010/2001	16

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 341/2002 av den 22 februari 2002 om anbud som lämnats för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2011/2001	17
	Kommissionens förordning (EG) nr 342/2002 av den 22 februari 2002 om ändring av förordning (EG) nr 713/2001 om nötköttsuppköp enligt förordning (EG) nr 690/2001	18
	* Rådets direktiv 2002/11/EG av den 14 februari 2002 om ändring av direktiv 68/193/EEG om saluföring av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar och om upphävande av direktiv 74/649/EEG	20

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Europaparlamentet och rådet

2002/158/EG:

- * **Europaparlamentets och rådets beslut av den 13 december 2001 om användning av mekanismen för flexibilitet (punkt 24 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet)**
- 28

Kommissionen

2002/159/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 18 februari 2002 om en mall för föreläggande av en sammanfattning av nationella uppgifter om bränslekaraktär [delgivet med nr K(2002) 508]**
- 30

2002/160/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 21 februari 2002 om ändring av bilaga D till rådets direktiv 90/426/EEG när det gäller test för diagnostisering av afrikansk hästpest ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 556]**
- 37

2002/161/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 22 februari 2002 om godkännande av de planer som Tyskland har lämnat in för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i Saarland och nödvaccinering mot klassisk svinpest hos vilda svin i Reinland-Pfalz och Saarland ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 617]**
- 43

2002/162/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 22 februari 2002 om ändring av besluten 2001/925/EG, 2002/33/EG och 2002/41/EG för att förlänga giltighetstiden för vissa skyddsåtgärder och detaljerade villkor avseende klassisk svinpest i Spanien ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 618]**
- 45

2002/163/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 22 februari 2002 om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Luxemburg ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 671]**
- 46

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 332/2002

av den 18 februari 2002

om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, som lades fram efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽³⁾, och
av följande skäl:

- (1) I artikel 119.1 andra stycket och artikel 119.2 i fördraget föreskrivs att rådet, på rekommendation från kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén, skall bevilja ömsesidigt bistånd om en medlemsstat har svårigheter eller allvarligt hotas av svårigheter beträffande sin betalningsbalans. I artikel 119 anges inte med hjälp av vilket instrument som detta bistånd skall beviljas.
- (2) Ett lån till en medlemsstat bör kunna beviljas relativt snabbt för att främja att medlemsstaten i fråga så snabbt som möjligt och under stabila växelkursförhållanden vidtar ekonomisk-politiska åtgärder för att förhindra att det uppstår en allvarlig betalningsbalanskris och för att understödja sina konvergensansträngningar.
- (3) Varje lån till en medlemsstat bör vara förenat med krav på att medlemsstaten i fråga vidtar ekonomisk-politiska åtgärder som syftar till att återupprätta eller bibehålla en hållbar situation för landets betalningsbalans och som är anpassade till situationens allvar och situationens utveckling.
- (4) Det är viktigt att i förväg upprätta lämpliga förfaranden och instrument för att gemenskapen och medlemsstaterna vid behov skall kunna säkerställa att medelfristigt ekonomiskt stöd snabbt tillhandahålls, i synnerhet när omständigheterna kräver omedelbara åtgärder.
- (5) För att finansiera det beviljade stödet bör gemenskapen kunna använda sin kreditvärdighet för att i eget namn låna upp de medel som kommer att ställas till den

berörda medlemsstatens förfogande i form av lån. Denna typ av transaktioner är nödvändig för att uppnå gemenskapens mål enligt fördraget, särskilt målet om en harmonisk och väl avvägd utveckling av näringslivet inom gemenskapens som helhet.

- (6) Genom rådets förordning (EEG) nr 1969/88 ⁽⁴⁾ har ett gemensamt system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans upprättats för detta ändamål.
- (7) De medlemsstater som deltar i den gemensamma valutan är sedan den 1 januari 1999 inte längre berättigade till detta medelfristiga ekonomiska stöd. Detta finansiella stödsystem bör emellertid bibehållas för att kunna uppfylla inte bara de potentiella behoven hos de nuvarande medlemsstater som inte har antagit euron, utan även för de nya medlemsstaternas behov fram till dess de antar euron.
- (8) Införandet av den gemensamma valutan har gjort att antalet medlemsstater som kan komma i åtnjutande av instrumentet kraftigt minskat. Detta motiverar en nedsättning av det nuvarande totala lånetaket på 16 miljarder euro. Taket för de lån som kan beviljas bör emellertid bibehållas på en tillräckligt hög nivå för att samtidiga behov i flera medlemsstater skall kunna tillgodoses på ett adekvat sätt. Nedsättningen av taket för de totala lån som kan beviljas från 16 miljarder euro till 12 miljarder euro förefaller kunna motsvara detta behov, och även beakta de kommande utvidgningarna av Europeiska unionen.
- (9) Den påtagliga obalansen mellan antalet länder som kan komma i åtnjutande av lånen i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen och antalet länder som kan komma att behöva finansiera dem gör att det blir svårt att bibehålla ett system där de beviljade lånen direkt finansieras av alla de övriga medlemsstaterna. Dessa lån bör därför helt finansieras via kapitalmarknaderna eller finansinstituten, eftersom dessa nu har uppnått en utvecklings- och mognadsgrad som gör det möjligt för dem att hantera en sådan finansiering.

⁽¹⁾ EGT C 180 E, 26.6.2001, s. 199.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 6 september (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 151, 22.5.2001, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 178, 8.7.1988, s. 1. Förordningen ändrad genom 1994 års anslutningsakt.

- (10) Formerna för utnyttjandet av ett sådant system bör närmare anges mot bakgrund av vunna erfarenheter, varvid de internationella finansmarknadernas utveckling samt dessa finansieringskällors inneboende tekniska möjligheter och begränsningar bör beaktas.
- (11) Det ankommer på rådet att besluta om beviljandet av ett lån eller ett lämpligt system för finansiering, dess genomsnittliga löptid, dess totala belopp och beloppen för de successiva delutbetalningarna. De närmare detaljerna rörande delutbetalningarna, löptid och räntevillkor bör emellertid fastställas i samråd mellan den stödberättigade medlemsstaten och kommissionen. När kommissionen bedömer att de lånevillkor som denna medlemsstat önskar resulterar i en finansiering som är oförenlig med de tekniska begränsningar som kapitalmarknaderna eller finansinstituten ställer upp, skall den föreslå alternativa finansieringslösningar.
- (12) För att finansiera de lån som beviljas med stöd av denna förordning bör kommissionen ges befogenhet att i Europeiska gemenskapens namn ta upp lån på kapitalmarknaderna eller hos finansinstitut.
- (13) Det system för ekonomiskt stöd som införs genom förordning (EEG) nr 1969/88 bör på motsvarande sätt anpassas. Den nämnda förordningen bör av tydlighets-skäl ersättas.
- (14) Fördraget innehåller inte några andra befogenheter för antagande av denna förordning – i vilken det föreskrivs att gemenskapslånen endast får finansieras via kapitalmarknaderna och inte genom finansiering från övriga medlemsstater – än dem som föreskrivs i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ett gemenskapssystem för medelfristigt ekonomiskt stöd skall inrättas som gör det möjligt att bevilja lån till en eller flera medlemsstater som har drabbats av svårigheter eller allvarligt hotas av svårigheter avseende betalningsbalansen eller kapitalbalansen. Endast de medlemsstater som inte har antagit euron kan komma i åtnjutande av detta gemenskapssystem.

Det totala utestående lånebelopp som medlemsstater kan beviljas enligt detta system skall högst uppgå till 12 miljarder euro.

2. I detta syfte skall kommissionen, på grundval av ett beslut som fattats av rådet enligt artikel 3 och efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén, vara bemyndigad att uppta lån på kapitalmarknaderna eller hos finansinstitut i Europeiska gemenskapens namn.

Artikel 2

När en medlemsstat som inte har antagit euron planerar att utanför gemenskapen utnyttja finansieringskällor som är förbundna med krav i fråga om den ekonomiska politiken,

skall medlemsstaten i förväg samråda med kommissionen och de övriga medlemsstaterna för att bland annat undersöka vilka möjligheter gemenskapens system för medelfristigt ekonomiskt stöd erbjuder. Sådant samråd skall i enlighet med artikel 119 i fördraget hållas i Ekonomiska och finansiella kommittén.

Artikel 3

1. Rådet får ge medelfristigt ekonomiskt stöd på initiativ av
 - a) kommissionen, som i samförstånd med den medlemsstat som anhåller om gemenskapens finansiering skall handla enligt artikel 119 i fördraget,
 - b) en medlemsstat som har drabbats av svårigheter eller allvarligt hotas av svårigheter avseende betalningsbalansen eller kapitalbalansen.
2. Rådet skall, efter att ha undersökt situationen i den medlemsstat som har ansökt om medelfristigt ekonomiskt stöd samt det saneringsprogram eller program som är knutet till detta och som har lagts fram för att ligga till grund för medlemsstatens ansökan, som regel under samma möte besluta
 - a) om ett lån eller ett lämpligt finansieringssystem skall beviljas, om dess belopp och dess genomsnittliga löptid,
 - b) de villkor i fråga om den ekonomiska politiken som är knutna till det medelfristiga ekonomiska stödet i syfte att återupprätta eller säkerställa en varaktig betalningsbalanssituation, och
 - c) de närmare villkoren för lånet eller finansieringssystem där utbetalning eller dragning i regel sker i på varandra följande trancher, och där utbetalningen av varje tranch är beroende av en prövning av hur väl de resultat som uppnåtts vid genomförandet av programmet överensstämmer med de uppsatta målen.

Artikel 4

Om restriktioner på kapitalrörelser införs eller återinförs med stöd av artikel 120 i fördraget under den tid som det ekonomiska stödet ges, skall villkoren och de närmare bestämmelserna för dessa omprövas i enlighet med artikel 119 i fördraget.

Artikel 5

Kommissionen skall vidta de åtgärder som krävs för att i samarbete med Ekonomiska och finansiella kommittén löpande pröva att den medlemsstat som har erhållit ett lån av gemenskapen bedriver en ekonomisk politik som överensstämmer med saneringsprogrammet eller det program som är knutet till detta och med de övriga villkor som rådet har fastställt enligt artikel 3. I detta syfte skall medlemsstaten ställa all nödvändig information till kommissionens förfogande. På grundval av de resultat som en sådan prövning ger skall kommissionen, efter att ha inhämtat yttrande från Ekonomiska och finansiella kommittén, besluta om utbetalning av fler trancher.

Rådet skall besluta om eventuella anpassningar av de ekonomisk-politiska villkor som ursprungligen fastställdes.

Artikel 6

Lån som beviljas inom ramen för ett medelfristigt ekonomiskt stöd kan beviljas för konsolidering av ett stöd som beviljas av Europeiska centralbanken enligt det mycket kortfristiga finansieringssystemet.

Artikel 7

1. De transaktioner som sker i samband med upplåning eller utlåning enligt artikel 1 skall ske i euro. De skall ske med samma valutadag och får varken medföra någon ändring av förfalldagen eller någon ränterisk, eller någon annan kommersiell risk för gemenskapen.

De närmare villkoren rörande de successiva trancher som utbetalas av gemenskapen med stöd av systemet för ekonomiskt stöd skall vara föremål för förhandlingar mellan medlemsstaten och kommissionen. När kommissionen bedömer att de närmare villkor som medlemsstaten önskar medför en gemenskapsfinansiering som står i strid med de tekniska begränsningar som de finansiella marknaderna ställer upp eller som riskerar att skada gemenskapens anseende i egenskap av låntagare på de ifrågavarande marknaderna, har den rätt att vägra att godkänna dessa och att föreslå en alternativ lösning.

Om en medlemsstat beviljas ett lån som innehåller en klausul som gör det möjligt att lösa lånet i förtid och beslutar att utnyttja denna möjlighet, skall kommissionen vidta nödvändiga åtgärder.

2. På begäran av gäldenärsmedlemsstaten, och om omständigheterna tillåter en förbättring av lånens räntesats, får kommissionen refinansiera eller lägga om de finansiella villkoren för hela eller delar av sin ursprungliga upplåning.

En sådan refinansiering eller rekonstruktion skall ske i enlighet med villkoren i punkt 1 och skall inte ha till följd att det berörda lånets genomsnittliga löptid förlängs eller att det belopp som är utestående på dagen för dessa transaktioner utökas.

3. Gemenskapens kostnader i samband med avslutet och genomförandet av varje transaktion skall betalas av gäldenärsmedlemsstaten.

4. Ekonomiska och finansiella kommittén skall hållas informerad om genomförandet av de transaktioner som avses i punkt 2 första stycket.

Artikel 8

Rådets beslut enligt artiklarna 3 och 5 skall fattas med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén.

Artikel 9

Europeiska centralbanken skall vidta nödvändiga åtgärder för att administrera lånen.

Medlen skall endast betalas ut för de ändamål som anges i artikel 1.

Artikel 10

Rådet skall var tredje år, på grundval av en rapport från kommissionen och efter att Ekonomiska och finansiella kommittén har avgivit ett yttrande, pröva om det system som upprättats, i fråga om dess principer, närmare villkor och lånetak, fortfarande uppfyller de behov som föranledde dess införande.

Artikel 11

Förordning (EEG) nr 1969/88 skall upphöra att gälla.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 2002.

På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 333/2002

av den 18 februari 2002

om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 b iii i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) En harmonisering av viseringspolitiken är ett nödvändigt steg mot att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, särskilt när det gäller resor över gränserna.
- (2) Enligt åtgärd 38 i den handlingsplan som antogs av rådet (rättsliga och inrikes frågor) i Wien den 3 december 1998 skall hänsyn tas till ny teknik för att – när så är lämpligt – garantera större säkerhet avseende den enhetliga utformningen av viseringar.
- (3) I slutsats nr 22 från Europeiska rådets möte i Tammerfors, som hölls den 15 och 16 oktober 1999, föreskrivs att en gemensam, aktiv politik angående viseringar och falska dokument bör vidareutvecklas.
- (4) De blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet uppfyller för närvarande inte nödvändiga säkerhetskrav. Modellen för dessa blad bör därför harmoniseras i syfte att göra dem säkrare.
- (5) Den enhetliga modellen bör innehålla alla nödvändiga uppgifter och uppfylla höga tekniska krav, bland annat för att försvåra efterbildningar och förfalskningar. Den enhetliga modellen måste kunna användas i samtliga medlemsstater och omfatta allmänt igenkännliga harmoniserade säkerhetsdetaljer som kan uppfattas med blotta ögat.
- (6) Denna förordning innehåller endast en beskrivning av den enhetliga modellen för bladen. Denna beskrivning bör kompletteras med ytterligare tekniska specifikationer, som bör hållas hemliga för att försvåra förfalskningar och som inte får omfatta personuppgifter eller hänvisningar till sådana uppgifter. Befogenheterna att anta sådana tekniska specifikationer bör delegeras till kommissionen, som bör biträdas av den kommitté som inrättades genom artikel 6 i rådets förordning (EG)

nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar ⁽³⁾.

- (7) För att uppgifterna i fråga inte skall spridas till fler personer än nödvändigt bör varje medlemsstat utse högst ett organ som skall ansvara för tryckningen av den enhetliga modellen för bladen; vid behov får medlemsstaterna ersätta det med ett annat organ. Varje medlemsstat bör underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om det behöriga organets namn.
- (8) Medlemsstaterna bör, tillsammans med kommissionen, vidta lämpliga åtgärder så att behandlingen av personuppgifter uppfyller skyddsnormerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter. ⁽⁴⁾
- (9) Villkoren för inresa på medlemsstaternas territorium eller för utfärdande av visering strider inte mot de bestämmelser som för närvarande styr erkännandet av resehandlingars giltighet.
- (10) Med avseende på genomförandet av avtalet med Norge och Island om deras associering är den här förordningen en sådan utveckling av Schengenregelverket som avses i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.
- (11) Förenade kungariket har i enlighet med artikel 3 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, genom skrivelse av den 3 juli 2001, meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (12) Irland deltar i enlighet med artikel 1 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte i antagandet av denna förordning. Till följd härav, och om inte annat följer av artikel 4 i nämnda protokoll, skall bestämmelserna i denna förordning inte gälla Irland.
- (13) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EGT C 180 E, 26.6.2001, s. 301

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 12 december 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 164, 14.7.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I denna förordning avses med blad för påförande av visering: den handling som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat till personer med resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstaten, på vilken de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten påför viseringen.

2. Bladet för påförande av visering skall utformas enligt modellen i bilagan.

3. Om den som innehar ett blad för påförande av visering åtföljs av sina familjemedlemmar, skall det åligga varje medlemsstat att besluta huruvida separata blad för påförande av visering skall utfärdas för den personen och för var och en av familjemedlemmarna.

Artikel 2

De tekniska specifikationerna för den enhetliga modellen för blad för påförande av visering skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 5.2. Detta gäller även för tekniska specifikationer som avser följande:

- a) Säkerhetsaspekter och säkerhetskrav, däribland strängare normer för att försvåra efterbildning och förfalskning.
- b) Förfaranden och tekniska bestämmelser om hur den enhetliga modellen för blad för påförande av visering skall fyllas i.

Artikel 3

De specifikationer som avses i artikel 2 skall vara hemliga. De skall enbart meddelas de organ i medlemsstaterna som ansvarar för tryckningen av den enhetliga modellen och personer med vederbörligt tillstånd från en medlemsstat eller kommissionen.

Varje medlemsstat skall utse ett organ som skall ansvara för tryckningen av den enhetliga modellen. Namnet på detta organ skall anmälas till kommissionen och övriga medlemsstater. Två eller flera medlemsstater får utse samma organ. Varje medlemsstat får byta ut organet. I så fall skall kommissionen och övriga medlemsstater underrättas.

Artikel 4

Utan att det påverkar av bestämmelserna om skydd av uppgifter skall den som fått ett blad utfärdat enligt den enhet-

liga modellen ha rätt att kontrollera de personuppgifter som tagits med och vid behov begära rättelse eller strykning.

Den enhetliga modellen för bladen skall inte innehålla några uppgifter i maskinläsbar form, utom i de fall som avses i bilagan eller när dessa uppgifter återfinns i den motsvarande resehandlingen.

Artikel 5

Denna förordning skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att erkänna stater och områdesenheter samt pass, identitetshandlingar och resehandlingar som utfärdas av deras myndigheter.

Artikel 6

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättades genom artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 7

När medlemsstaterna använder den enhetliga modellen för blad för påförande av visering för andra ändamål än de som omfattas av artikel 1, skall lämpliga åtgärder vidtas för att undvika all förväxling med det blad som definieras i artikel 1.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall införa den enhetliga modellen för blad för påförande av visering inom två år från den dag åtgärderna i artikel 2 a vidtogs. Redan utfärdade viseringsblad enligt en annan modell skall fortsätta att vara giltiga även efter det att den enhetliga modellen för blad för påförande av visering införts, om inte den berörda medlemsstaten beslutar annorlunda.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 2002.

På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande

BILAGA

Name of Member State Nom de l'État membre	
Form for affixing a visa Feuillet pour l'apposition d'un visa	
N°	
Issuing authority: Autorité de délivrance:	
<div style="border: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px auto; width: 80%;"> <p>..... (1)</p> <p>Date: Date</p> <p style="text-align: right;">Stamp Cachet</p> <p style="text-align: right;">..... Signature Signature</p> <p>Enter the holder's surname, forename(s), date of birth and passport number if the passport number is not indicated in the machine-readable area. Inscrive le nom, prénom(s), date de naissance et numéro de passeport du titulaire dans le cas où le numéro du passeport n'est pas indiqué dans la zone réservée à la lecture machine.</p> </div>	
<div style="border: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px auto; width: 80%;"> <p style="text-align: center;">Vignette VISA</p> </div>	

(1) Den tryckta texten skall stå på engelska och franska. Den utfärdande medlemsstaten får även lägga till andra språk. Orden "Form for affixing a visa" (Blad för påförande av visering) och "Visa sticker" (Viseringsmärke) samt den utfärdande medlemsstatens namn och anvisningarna får skrivas på vilket eller vilka språk som helst.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 334/2002

av den 18 februari 2002

om ändring av förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 b iii i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 1683/95 ⁽³⁾ fastställs en enhetlig utformning av viseringar.
- (2) Enligt åtgärd 38 i den handlingsplan som antogs av rådet (rättsliga och inrikes frågor) i Wien den 3 december 1998 skall hänsyn tas till ny teknik för att – när så är lämpligt – förbättra säkerheten avseende den enhetliga utformningen av viseringar.
- (3) I slutsats nr 22 från Europeiska rådets möte i Tammerfors, som hölls den 15 och 16 oktober 1999, föreskrivs att en gemensam, aktiv politik i fråga om viseringar och falska dokument bör vidareutvecklas.
- (4) Upprättandet av en enhetlig utformning av viseringar utgör en väsentlig del av harmoniseringen av visumpolitiken.
- (5) Gemensamma normer för genomförandet av den enhetliga utformningen av viseringar behöver fastställas, särskilt tekniska metoder och normer för hur bladet skall fyllas i.
- (6) Insättning av ett fotografi som uppfyller höga säkerhetskrav är ett första steg i arbetet för att införa element som skapar en tillförlitligare koppling mellan innehavaren och den enhetliga utformningen av viseringar, vilket är ett viktigt bidrag till målsättningen att den enhetliga utformningen av viseringar skall vara skyddad också mot bedrägligt användande. Specifikationer i Internationella civila luftfartsorganisationens (ICAO) dokument 9303 om maskinellt läsbara handlingar kommer att beaktas.
- (7) Gemensamma normer för genomförandet av den enhetliga utformningen av viseringar krävs för att hålla den tekniska standarden på en hög nivå och göra det lättare

att upptäcka efterbildade eller förfalskade viseringsmärken.

- (8) Behörigheten att anta gemensamma normer bör delegeras till den kommitté som inrättades genom artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95, som bör anpassas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.
- (9) Förordning (EG) nr 1683/95 bör därför ändras.
- (10) De åtgärder som fastställs i denna förordning för att göra den enhetliga utformningen av viseringar säkrare påverkar inte de nuvarande reglerna för erkännande av resehandlingars giltighet.
- (11) Villkoren för inresa på medlemsstaternas territorium eller för utfärdande av viseringar påverkar inte de bestämmelser som för närvarande styr erkännandet av resehandlingars giltighet.
- (12) För Republiken Island och Konungariket Norge utgör den här förordningen en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket på det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut nr 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁵⁾.
- (13) Förenade kungariket har i enlighet med artikel 3 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, genom skrivelse av den 4 december 2001, meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (14) Irland deltar i enlighet med artikel 1 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte i antagandet av denna förordning. Till följd härav, och om inte annat följer av artikel 4 i nämnda protokoll, skall bestämmelserna i denna förordning inte gälla Irland.

⁽¹⁾ EGT C 180 E, 26.6.2001, s. 310.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 12 december 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 164, 14.7.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1683/95 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Ytterligare tekniska specifikationer för den enhetliga utformningen av viseringar avseende följande skall fastställas enligt förfarandet i artikel 6.2:

- Tillägg av element och säkerhetskrav, däribland strängare normer för att förhindra efterbildning och förfalskning.
- Normer och tekniska metoder för hur den enhetliga utformningen av viseringar skall fyllas i.

2. Viseringsmärkets färg får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 6.2."

2. Artikel 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG (*) tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

(*) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23."

3. I artikel 8 skall följande stycke läggas till:

"Insättningen av det fotografi som avses i punkt 2a i bilagan skall genomföras senast fem år efter antagandet

av de tekniska åtgärder som föreskrivs för antagandet av denna åtgärd i artikel 2."

4. I bilagan skall följande punkt tilläggas:

"2a. Insättning av ett fotografi som framställts enligt höga säkerhetskrav."

Artikel 2

Första meningen i bilaga 8 till slutversionen av Gemensamma konsulära anvisningar och bilaga 6 till slutversionen av Gemensamma handboken enligt Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 (1) skall ersättas med följande:

"De tekniska kännetecknen och säkerhetsdetaljerna avseende mallarna till viseringsmärket återfinns i, eller antas på grundval av, rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (*), i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 334/2002 (**).

(*) EGT L 164, 14.7.1995, s. 1.

(**) EGT L 53, 23.2.2002, s. 7."

Artikel 3

Denna förordning skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att erkänna stater och områdesenheter samt pass, identitets- eller resehandlingar som utfärdas av deras myndigheter.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 2002.

På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande

(1) EGT L 239, 22.9.2000, s. 317.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 335/2002
av den 22 februari 2002
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 februari 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land (!)	Schablonvärde vid import	
0702 00 00	052	173,2	
	204	135,4	
	212	198,3	
	624	156,1	
	999	165,8	
0707 00 05	052	179,3	
	068	130,1	
	220	175,4	
	624	237,7	
	628	171,8	
0709 10 00	999	178,9	
	220	242,2	
0709 90 70	999	242,2	
	052	167,5	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	204	161,6	
	999	164,6	
	052	52,6	
	204	52,5	
	212	45,9	
	220	44,9	
	508	22,3	
0805 20 10	600	63,2	
	624	74,5	
	999	50,8	
	052	83,4	
	204	85,3	
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	999	84,3	
	052	63,6	
	204	93,9	
	220	59,3	
	464	114,9	
	600	114,3	
	624	87,4	
	662	33,9	
	999	81,0	
0805 50 10	052	51,3	
	600	60,3	
	999	55,8	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	41,6	
	388	126,2	
	400	126,2	
	404	94,8	
	508	112,1	
	528	104,2	
	720	124,4	
	728	130,0	
	999	107,4	
	0808 20 50	388	102,4
		400	103,3
512		87,8	
528		82,4	
720		116,7	
	999	98,5	

(!) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 336/2002

av den 22 februari 2002

om ändring av förordning (EG) nr 805/1999 om fastställande av vissa tillämpningsåtgärder för rådets förordning (EG) nr 718/1999 om en politik för reglering av gemenskapens flottkapacitet inom inlandssjöfarten för att främja transporter på de inre vattenvägarna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 718/1999 av den 29 mars 1999 om en politik för gemenskapens flottkapacitet inom inlandssjöfarten för att främja transporter på de inre vattenvägarna ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 718/1999 skall kommissionen fastställa närmare bestämmelser för att genomföra politiken för reglering av gemenskapens flottkapacitet, vilken fastställs i samma förordning.
- (2) I artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 805/1999 ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 997/2001 ⁽³⁾ om fastställande av vissa tillämpningsåtgärder för rådets förordning (EG) nr 718/1999 fastställs kvoter för regeln "gammal för ny" från och med den 29 april 1999.
- (3) Enligt artikel 4.2 i förordning 718/1999 skall kvoten för regeln "gammal för ny" kontinuerligt minskas så att den så snart som möjligt och i regelbundna etapper förs ned till nollnivå, senast den 29 april 2003.
- (4) Enligt artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1532/2000 ⁽⁴⁾ om ändring av förordning (EG) nr 805/1999 har kvoterna för regeln "gammal för ny" minskats från och med den tjugonde dagen efter offentliggörandet, dvs. den 3 augusti 2000. Kvoterna har minskats ytterligare en gång genom artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 997/2000, räknat från den tjugonde dagen efter offentliggörandet, dvs. den 18. juni 2001.

- (5) Med tanke på kravet att kvoterna skall vara noll senast den 29 april 2003 och mot bakgrund av den ekonomiska utvecklingen i de olika sektorerna på marknaden för inlandssjöfart är det lämpligt att återigen minska kvoterna för regeln "gammal för ny".
- (6) Man bör anpassa de olika kvoterna för regeln "gammal för ny" som omnäms i artikel 4 i förordning (EG) nr 718/1999, fastställs i artikel 4 i förordning (EG) nr 805/1999 och som ändrats genom artikel 1 i förordning (EG) nr 997/2001, på ett sådant sätt att resultaten av de strukturaneringsåtgärder som har vidtagits sedan 1990 inte omintetgörs. Med hänsyn till en viss allmän ökning av efterfrågan på transporter på de inre vattenvägarna samtidigt som balansen mellan de tre sektorerna behålls och hänsyn tas till sektorerna specifika egenskaper, är det lämpligt att med hälften minska kvoterna, som således kommer att sänkas till 0,30:1 för torrlastfartyg, 0,45:1 för tankfartyg och till 0,125:1 för påskjutare.
- (7) Åtgärderna i denna förordning har diskuterats med expertgruppen för reglering och främjande av gemenskapens flottkapacitet, som inrättats genom artikel 6 i förordning (EG) nr 805/1999.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 805/1999 ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.1 skall "0,60:1" ersättas med "0,30:1".
2. I artikel 4.2 skall "0,90:1" ersättas med "0,45:1".
3. I artikel 4.3 skall "0,25:1" ersättas med "0,125:1".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 90, 2.4.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 102, 17.4.1999, s. 64.

⁽³⁾ EGT L 139, 23.5.2001, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 74.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2002.

På kommissionens vägnar

Loyola DE PALACIO

Vice ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 337/2002

av den 22 februari 2002

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2007/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2007/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsför-

farandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

- (3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 15 till och med den 21 februari 2002 fastställas till 193,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2007/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 338/2002

av den 22 februari 2002

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder i Europa, inom ramen för det anbudsfordfarande som avses i förordning (EG) nr 2008/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2008/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsfordfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det forfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsfordfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder i Europa, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 15 till och med den 21 februari 2002 fastställas till 212,00 EUR/t inom ramen för det anbudsfordfarande som avses i förordning (EG) nr 2008/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 15.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 339/2002

av den 22 februari 2002

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2009/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 15 till och med den 21 februari 2002, fastställas till 203,00 euro/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 340/2002

av den 22 februari 2002

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2010/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2010/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsför-

farandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

- (3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 15 till och med den 21 februari 2002 fastställas till 297,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2010/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 341/2002

av den 22 februari 2002

om anbud som lämnats för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris inom ramen för det anbuds-förfarande som avses i förordning (EG) nr 2011/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 10.1 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2692/89 av den 6 september 1989 om tillämpningsföreskrifter för export av ris till Réunion ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1453/1999 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 9.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2011/2001 ⁽⁵⁾ öppnades en anbudsinfordran för fastställandet av den subvention som skall utgå för leverans av ris till Réunion.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 9 i förordning (EEG) nr 2692/89 och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel

22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta att inte fullfölja anbuds-förfarandet.

- (3) Med hänsyn till de kriterier som föreskrivs i artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 2692/89 är det inte nödvändigt att fastställa en maximisubvention.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förfarandet med de anbud som lämnats från och med den 18 till och med den 21 februari 2002 inom ramen för anbudsinfordran för fastställande av den subvention som skall utgå för leverans av långkornigt råris under KN-nummer 1006 20 98 avsett för Réunion, vilket avses i förordning (EG) nr 2011/2001, skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 261, 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 167, 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 21.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 342/2002
av den 22 februari 2002
om ändring av förordning (EG) nr 713/2001 om nötköttsuppköp enligt förordning (EG) nr 690/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 690/2001 av den 3 april 2001 om särskilda stödåtgärder för nötköttsmarknaden⁽³⁾ ändrad genom förordning (EG) nr 2595/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 690/2001 föreskrivs att anbudsproceduren för nötköttsuppköp skall inledas eller upphöra beroende på det genomsnittliga marknadspriset för referensklassen under de två veckor med prisnoteringar som föregår anbudsproceduren.

- (2) Om ovannämnda artikel 2 tillämpas innebär detta att uppköp genom anbud inleds i ett antal medlemsstater. Kommissionens förordning (EG) nr 713/2001⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 228/2002⁽⁶⁾, om nötköttsuppköp enligt förordning (EG) nr 690/2001 bör därför ändras.

- (3) Eftersom denna förordning skall tillämpas omedelbart bör det föreskrivas att den träder i kraft samma dag som den offentliggörs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 713/2001 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 februari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 95, 5.4.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 345, 29.12.2001, s. 33.

⁽⁵⁾ EGT L 100, 11.4.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 38, 8.2.2002, s. 14.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro

Medlemsstat

Mitgliedstaat

Κράτος μέλος

Member State

État membre

Stati membri

Lidstaat

Estado-Membro

Jäsenvaltiot

Medlemsstat

Belgique/België

Deutschland

Österreich

Nederland

España

France

Finland

Luxembourg

Ireland

RÅDETS DIREKTIV 2002/11/EG

av den 14 februari 2002

om ändring av direktiv 68/193/EEG om saluföring av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar och om upphävande av direktiv 74/649/EEG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I samband med beförordningen av den inre marknaden och med beaktande av den erfarenhet som har gjorts bör vissa bestämmelser i direktiv 68/193/EEG⁽⁴⁾ ändras eller upphävas för att undanröja alla hinder för den fria rörligheten för vinförökningsmaterial inom gemenskapen. I detta syfte bör medlemsstaternas möjligheter att ensidigt bevilja undantag från direktivets bestämmelser avskaffas.
- (2) Det bör fortsätta vara möjligt att på vissa villkor saluföra förökningsmaterial som framställts genom nya produktionsmetoder.
- (3) Kommissionen bör med biträde av Ständiga kommittén för utsäde och uppförökningsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk kunna fastställa villkoren för hur medlemsstaterna får godkänna saluförandet av förökningsmaterial för försök, vetenskapliga ändamål eller växtförädling.
- (4) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts på andra områden beträffande saluföring av utsäde och uppförökningsmaterial är det önskvärt att på vissa villkor organisera experiment för att finna bättre alternativ till vissa av direktivets bestämmelser.
- (5) Den vetenskapliga och tekniska utvecklingen har nu gjort det möjligt att genetiskt modifiera vinstockssorter. Det är därför viktigt att genetiskt modifierade vinstockssorter godkänns endast om alla lämpliga åtgärder vidtagits för att undvika risker för människors hälsa och för miljön.

(6) Det bör göras en särskild miljöriskbedömning motsvarande den som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG⁽⁵⁾, när förökningsmaterial av vinstockssorter består av genetiskt modifierade organismer. Kommissionen bör förelägga Europaparlamentet och rådet ett förslag till förordning som säkerställer att riskbedömningen och andra relevanta krav, särskilt krav på riskhantering, märkning, övervakning i förekommande fall, information till allmänheten och en skyddsklausul motsvarar vad som föreskrivs i direktiv 2001/18/EG. Fram till dess att denna förordning träder i kraft bör bestämmelserna i direktiv 2001/18/EG fortfarande gälla.

(7) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser⁽⁶⁾ innehåller bestämmelser om genetiskt modifierade livsmedel och livsmedelsingredienser. För att kunna avgöra om en genetiskt modifierad vinstockssort kan godkännas för saluföring samt för att skydda folkhälsan måste det säkerställas att nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser har varit föremål för en säkerhetsutvärdering.

(8) För att på lämpligt sätt kontrollera förflyttning av vinförökningsmaterial bör medlemsstaterna kunna föreskriva om ett åtföljande partidokument.

(9) Det är önskvärt att säkerställa bevarandet av den genetiska mångfalden. Det bör föreskrivas om ad hoc-åtgärder för bevarandet av den biologiska mångfalden, vilka säkerställer att befintliga sorter bevaras. Kommissionen bör inte bara ta hänsyn till begreppet sort, utan också till begreppen genotyp och klon.

(10) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁷⁾.

(11) Rådets direktiv 74/649/EEG av den 9 december 1974 om saluföring av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar producerat i tredje land⁽⁸⁾ bör upphävas.

⁽¹⁾ EGT C 177 E, 27.6.2000, s. 77.

⁽²⁾ EGT C 197, 12.7.2001, s. 24.

⁽³⁾ EGT C 268, 19.9.2000, s. 42.

⁽⁴⁾ EGT L 93, 17.4.1968, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁵⁾ EGT L 106, 17.4.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 43, 14.2.1997, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁸⁾ EGT L 352, 28.12.1974, s. 45.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 68/193/EEG skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.1 skall ersättas med följande:

”1. I detta direktiv avses med

A) *Vinstockar*: Växter av släktet *Vitis* (L.) som är avsedda för produktion av vindruvor eller för användande som förökningsmaterial för sådana växter.

AA. *Sort*: En grupp växter av ett och samma botaniska taxon på lägsta kända nivå som kan

- a) definieras genom de kännetecken som är ett resultat av en bestämd genotyp eller kombination av genotyper,
- b) särskiljas från varje annan växtgrupp genom minst ett av dessa kännetecken, och
- c) betraktas som en enhet beträffande dess stabilitet vid förökning.

AB. *Klon*: En vegetativ avkomma av en sort som motsvarar en vinstock som valts med utgångspunkt i dess olikartade identitet, dess fenotypiska egenskaper och dess sundhetstillstånd.

B) *Förökningsmaterial*:

i) *Vinstocksplantor*

- a) rotade sticklingar: Delar av rotade skott, eller delar av örtartade sticklingar av rotade skott, som inte ympats och som är avsedda att användas som rotäkta plantor eller grundstammar.
- b) rotad ympkvist: Delar av skott, eller delar av örtartade sticklingar, som sammanfogats genom ympning och som har en rotad underjordisk del.

ii) *Delar av vinstocksplantor*

- a) skott: Ettåriga skott.
- b) örtartade sticklingar: Ej förvedade skott.
- c) rotade grundstamssticklingar: Delar av skott, eller delar av örtartade sticklingar, som är avsedda att utgöra den underjordiska delen av rotade ympkvistar.
- d) ympkvistar: Delar av skott, eller delar av örtartade sticklingar, som är avsedda att utgöra den övre delen vid produktion av rotade ympkvistar eller vid ympning på plats.

e) sticklingar utan rot: Delar av skott, eller delar av örtartade sticklingar, avsedda för produktion av rotade sticklingar.

C) *Moderkvarter*: Plantskolor för produktion av grundstamssticklingar för ympning, sticklingar utan rot eller ympkvistar.

D) *Plantskolor för sticklingar*: Plantskolor för odling av rotade sticklingar eller rotade ympkvistar.

DA. *Ursprungligt förökningsmaterial*: Förökningsmaterial

- a) som har producerats på odlarens ansvar enligt allmänt erkända metoder för bevarande av sortens eller, i tillämpliga fall, klonens identitet samt för att förebygga sjukdomar,
- b) som är avsett för produktion av elitmaterial eller certifierat förökningsmaterial,
- c) som uppfyller villkoren i bilagorna 1 och 2 för elitmaterial, där enligt förfarandet i artikel 17.2 dessa bilagor kan ändras för att fastställa kompletterande eller strängare villkor för certifiering av ursprungligt förökningsmaterial, och
- d) som vid officiell kontroll har befunnits uppfylla ovannämnda villkor.

E) *Elitmaterial*: Förökningsmaterial

- a) som har producerats på odlarens ansvar enligt allmänt erkända metoder för bevarande av sortens eller, i tillämpliga fall, klonens identitet samt för att förebygga sjukdomar och som erhållits direkt från ursprungligt förökningsmaterial genom vegetativ förökning,
- b) som är avsett för produktion av certifierat förökningsmaterial,
- c) som uppfyller villkoren för elitmaterial i bilagorna 1 och 2, och
- d) som vid officiell kontroll har befunnits uppfylla ovannämnda villkor.

F) *Certifierat material*: Förökningsmaterial

- a) som härrör direkt från elitmaterial eller ursprungligt förökningsmaterial,
- b) som är avsett för
 - produktion av växtmaterial eller växtdelar som skall användas för produktion av vindruvor, eller
 - produktion av vindruvor,
- c) som uppfyller villkoren i bilagorna 1 och 2 för certifierat material, och
- d) som vid officiell kontroll har befunnits uppfylla ovannämnda villkor.

- G) *Standardförökningsmaterial*: Förökningsmaterial
- som är sortäktade och sortrent,
 - som är avsett för
 - produktion av växtmaterial eller växtdelar
 - eller som skall användas för produktion av vindruvor,
 - som uppfyller villkoren i bilagorna 1 och 2 för standardförökningsmaterial, och
 - som vid officiell kontroll har befunnits uppfylla ovannämnda villkor.

- H) *Officiella åtgärder*: Åtgärder som vidtas
- av statliga myndigheter, eller
 - av en juridisk person som handlar på statens ansvar med stöd av offentlig eller privat rätt, eller
 - i fråga om bisysslor som också är under statlig kontroll, av en edsvuren fysisk person,

förutsatt att de i b och c nämnda personerna inte drar någon egen fördel av dessa åtgärder.

I) *Saluföring*:

Försäljning, lagerhållning i försäljningssyfte, erbjudande till försäljning samt varje avyttrande, leverans eller distribution av förökningsmaterial för kommersiellt bruk till tredje part, mot eller utan ersättning.

Utbyte av förökningsmaterial som inte syftar till kommersiell användning av sorten, betraktas inte som saluföring när det gäller följande operationer:

- Leverans av förökningsmaterial till försöks- eller kontrollorgan,
- Leverans av förökningsmaterial till tjänsteställen, för omvandling eller konditionering, så länge den som utför tjänsten inte har någon förtjänst av det material som lämnats.

Villkoren för tillämpningen av denna bestämmelse skall fastställas enligt det förfarande som fastställs i artikel 17.3."

2. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att vinförökningsmaterial inte får saluföras

- om det inte har certifierats som 'ursprungligt förökningsmaterial', 'elitmaterial' eller 'certifierat förökningsmaterial' eller, vid förökningsmaterial som inte är avsett att användas som grundstammar, inte är officiellt kontrollerat förökningsmaterial av standardtyp, och

b) om det inte uppfyller villkoren i bilaga 2.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 får medlemsstaterna under en övergångsperiod till och med den 1 januari 2005 på sina egna territorier tillåta saluföring av förökningsmaterial av standardkategorin för användning som grundstammar, om detta material härstammar från moderplantor som existerade den 23 februari 2002.

3. Trots punkt 1 får medlemsstaterna på sitt territorium tillåta producenter att saluföra lämpliga kvantiteter av förökningsmaterial för

- försök eller vetenskapliga ändamål,
- växtförädlingsarbete,
- åtgärder för bevarande av den genetiska mångfalden.

Villkoren för att medlemsstaterna skall få bevilja sådana tillstånd får fastställas enligt förfarandet i artikel 17.2.

När det gäller genetiskt modifierat material får detta tillstånd endast beviljas om alla lämpliga åtgärder har vidtagits för att undvika risker för människors hälsa och för miljön. För den miljöriskbedömning och andra kontroller som bör genomföras i detta syfte skall bestämmelserna i artikel 5ba gälla i tillämpliga delar.

4. För förökningsmaterial som framställts genom förökningsteknik *in vitro* får följande bestämmelser fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 17.2:

- Vissa undantag från bestämmelserna i detta direktiv.
- Villkor som är tillämpliga på sådant förökningsmaterial.
- Beteckningar som får användas på sådant förökningsmaterial.
- Villkor för kontrollgaranti avseende i första hand sortäktighet.

5. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 17.3 föreskriva att annat förökningsmaterial än sådant som skall användas som grundstammar inte får saluföras efter vissa datum, om det inte officiellt certifierats som 'ursprungligt förökningsmaterial', 'elitmaterial' eller 'certifierat material',

- inom hela gemenskapen för vissa vinstockssorter, i den mån gemenskapens behov av dessa sorter med beaktande av den genetiska mångfalden, vid behov genom ett visst program, kan täckas av förökningsmaterial som officiellt certifierats som 'ursprungligt förökningsmaterial', 'elitmaterial' eller 'certifierat material', och

b) när det gäller förökningsmaterial av andra sorter än de som nämnts i a, om detta är avsett att användas i de medlemsstater som enligt bestämmelserna i det här direktivet skall ha föreskrivit att förökningsmaterial av typen 'standardmaterial' inte längre får saluföras."

3. Följande stycke skall läggas till i artikel 4:

"Vad gäller ympning skall denna bestämmelse inte gälla för förökningsmaterial som producerats i annan medlemsstat, eller i tredje land som erkänns som likvärdigt enligt artikel 15.2."

4. Artikel 5 skall ersättas med följande:

"Artikel 5

1. Varje medlemsstat skall upprätta en förteckning över de vinstockssorter som är officiellt godkända för certifiering och för kontroll av standardförökningsmaterial inom dess territorium. Vem som helst skall kunna konsultera denna förteckning. Förteckningen skall ange de väsentliga morfologiska och fysiologiska egenskaper som gör det möjligt att skilja sorterna från varandra. För de sorter som redan var godkända den 31 december 1971 kan det hänvisas till den beskrivning som finns i officiella ampelografiska publikationer.

2. Medlemsstaterna skall tillse att de sorter och kloner som upptagits i andra medlemsstaters förteckningar också skall godkännas för certifiering och för kontroll av standardförökningsmaterial på det egna territoriet, utan att detta påverkar tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (*) vad gäller allmänna bestämmelser om klassificering av vinstockssorter.

3. Varje medlemsstat skall också, i tillämpliga fall, upprätta en förteckning över kloner som officiellt godkänts för certifiering på det egna territoriet.

Medlemsstaterna skall tillse att de kloner som godkänts för certifiering i en annan medlemsstat också godkänns för certifiering på det egna territoriet.

(*) EGT L 179, 17.7.1999, s. 1."

5. Artikel 5b skall ersättas med följande:

"Artikel 5b

1. En sort skall anses vara unik om den skiljer sig klart från varje annan inom gemenskapen allmänt känd sort genom kännetecknen, som är ett resultat av en bestämd genotyp eller kombination av genotyper.

En sort skall anses vara allmänt känd inom gemenskapen om den, när en vederbörlig ansökan om godkännande av sorten lämnas in, antingen finns upptagen i

sortförteckningen i den aktuella medlemsstaten eller annan medlemsstat eller är föremål för godkännande i den aktuella medlemsstaten eller annan medlemsstat, såvida inte de tidigare nämnda villkoren inte längre är uppfyllda i samtliga berörda medlemsstater, innan beslut har fattats beträffande ansökan om godkännande av den nya sorten.

2. En sort skall anses vara stabil om de kännetecknen som används vid bedömningen av huruvida sorten är unik och alla övriga kännetecknen som används för att beskriva den inte förändras vid upprepade förökning.

3. En sort skall anses vara enhetlig om den, bortsett från den variation som kan förväntas till följd av särskilda förhållanden vid dess uppförökning, är tillräckligt enhetlig vad gäller de kännetecknen som särskiljer sorten samt övriga kännetecknen som används för att beskriva den."

6. Följande artikel skall läggas till:

"Artikel 5ba

1. En genetiskt modifierad vinstockssort i den bemärkelse som avses i artikel 2.1 och 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (*) skall tillåtas endast om alla lämpliga åtgärder har vidtagits för att undvika risker för människors hälsa och för miljön.

2. För en genetiskt modifierad sort enligt punkt 1 skall följande gälla:

a) En särskild bedömning skall göras av dess miljörisker, motsvarande den som föreskrivs i direktiv 2001/18/EG och enligt de principer som fastställs i bilaga II och på grundval av de uppgifter som närmare anges i bilaga III till det direktivet.

b) Förfaranden för att säkerställa att den särskilda riskbedömningen och andra relevanta krav, särskilt kraven på riskhantering, märkning, eventuell övervakning, information till allmänheten och en skyddsklausul, motsvarar dem i direktiv 2001/18/EG, skall på förslag av kommissionen införas genom en Europaparlamentets och rådets förordning. Till dess att denna förordning träder i kraft skall genetiskt modifierade sorter tillåtas i den nationella sortlistan endast efter det att de har godkänts för försäljning i enlighet med direktiv 2001/18/EG.

c) Artiklarna 13–24 i direktiv 2001/18/EG skall inte längre tillämpas på genetiskt modifierade vinstockssorter som godkänts i enlighet med den förordning som avses i b.

3. Om produkter som härrör från vinförökningsmaterial är avsedda att användas som livsmedel eller livsmedelsingrediens enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser(**) skall det, innan genetiskt modifierade vinstocksorter godkänns, säkerställas att livsmedel eller livsmedelsingredienser som framställs av dessa inte

- a) innebär några risker för konsumenten,
- b) vilseleder konsumenten,
- c) avviker så mycket från de livsmedel eller livsmedelsingredienser som de skall ersätta att normal konsumtion av dem skulle medföra näringsmässiga nackdelar för konsumenten.

Om en produkt som härrör från en av de sorter som anges i det här direktivet är avsett att användas som livsmedel eller som livsmedelsingrediens enligt förordning (EG) nr 258/97 skall sorten godkännas endast om livsmedlet eller livsmedelsingrediensen redan har godkänts enligt denna förordning.

(*) EGT L 106, 17.4.2001, s. 1.

(**) EGT L 43, 14.2.1997, s. 1."

7. Artikel 5c skall ersättas med följande:

"Artikel 5c

Medlemsstaterna skall säkerställa att sorter och, i tillämpliga fall, kloner från andra medlemsstater underkastas samma villkor som de som tillämpas på de nationella sorterna eller klonerna, i synnerhet vad gäller förfarandet för godkännande."

8. Artikel 5e.2 skall ersättas med följande:

"2. Alla ansökningar eller återtagna ansökningar om godkännande av en sort och alla införanden i en sortförteckning och eventuella ändringar som görs i densamma skall omedelbart meddelas övriga medlemsstater och kommissionen. Kommissionen skall på grundval av meddelandena från medlemsstaterna offentliggöra en gemensam sortförteckning."

9. Följande artikel skall läggas till:

"Artikel 5f

Medlemsstaterna skall se till att godkända sorter som är genetiskt modifierade har en tydlig angivelse om detta i sortförteckningen. De skall vidare se till att alla som saluför en sådan sort tydligt anger i sin försäljningskatalog för vinstockar att sorten är genetiskt modifierad och klargör syftet med modifieringen."

10. Följande artikel skall läggas till:

"Artikel 5g

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att de sorter och, i tillämpliga fall, kloner som upptas i sortförteckningen hålls stabila genom urval.

2. Det skall via dokumentation av den eller de personer som ansvarar för sortens stabilitet alltid vara möjligt att kontrollera att en sort hålls stabil och, i tillämpliga fall, att så är fallet med klonen.

3. Prov kan begäras från den person som ansvarar för sortens stabilitet. Om så behövs kan sådana prov tas officiellt.

4. När det bevarande urvalet görs i en annan medlemsstat än den där sorten har godkänts, skall de berörda medlemsstaterna bistå varandra administrativt när det gäller kontrollen."

11. Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

Medlemsstaterna skall föreskriva att förökningsmaterialet under insamling, behandling, lagring, transport och uppdragning hålls avskilt i partier och märks alltefter sort och, i förekommande fall när det gäller ursprungligt förökningsmaterial, elitmaterial och certifierat material, alltefter klon."

12. Artikel 8.2 skall ersättas med följande:

"2. Trots punkt 1 skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 17.2 fastställa de bestämmelser som avseende förpackning, emballering, förslutning och märkning är tillämpliga på saluförandet av små kvantiteter till slutkonsumenten och saluförandet av vinplanter i krukor, backar eller lådor."

13. Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Artikel 9

Medlemsstaterna skall föreskriva att förpackningar och buntar med förökningsmaterial skall förslutas officiellt eller under officiell kontroll på sådant sätt att de inte kan öppnas utan att förslutningen skadas eller utan synlig åverkan, antingen på den etikett som föreskrivs i artikel 10.1 eller, i förekommande fall, på förpackningen. För säkrande av förslutningen skall denna åtminstone vara försedd med en officiell etikett eller plombering. I enlighet med det i artikel 17.2 föreskrivna förfarandet får det fastställas om ett visst förslutningssystem uppfyller kraven i denna artikel. Förpackningar får inte återförslutas, varken en eller flera gånger, förutom under officiell övervakning."

14. Artikel 10 skall ersättas med följande:

"Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att förpackningar och buntar med förökningsmaterial utvändigt förses med en officiell etikett enligt bilaga 4 och på något av gemenskapens officiella språk. Fastsättningen skall säkras

genom förslutningsanordningen. För ursprungsmaterial skall etiketten vara vit med en lila diagonal linje, för elitmaterial vit, för certifierat material blå och för standardmaterial mörkgul.

2. Medlemsstaterna får dock tillåta att på dess eget territorium etablerade producenter saluför flera förpackningar eller buntar av rotade ympkvistar eller rotade sticklingar med samma egenskaper, med endast en etikett enligt bilaga 4. I sådana fall skall förpackningarna eller buntarna bindas ihop på sådant sätt att snöret, då dessa brutits, skadas och inte kan användas på nytt. Etiketten skall fästas med snöret. Återförslutning skall inte tillåtas.

3. Medlemsstaterna får utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1493/1999 föreskriva att varje leverans av material som produceras på deras territorium också skall åtföljas av ett standarddokument där följande uppgifter finns: varuslag, sort och i förekommande fall klon, kategori, kvantitet, avsändare och mottagare. Villkoren för detta följedokument skall fastställas enligt förfarandet i artikel 17.3 i det här direktivet.

4. Den officiella etikett som föreskrivs i punkt 1 kan också omfatta fytosanitära följedokument enligt kommissionens direktiv 92/105/EEG (*) om standardisering av växtpass. Alla villkor som är tillämpliga på den officiella etiketten och på växtpassen är dock fastställda och bör erkännas som likvärdiga.

5. Medlemsstaterna skall föreskriva att mottagaren av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar skall bevara de officiella etiketterna i minst ett år och hålla dem tillgängliga för den officiella kontrollmyndigheten.

6. Kommissionen skall den 23 februari 2004 upprätta en rapport, eventuellt med förslag, om rörligheten för vinförökningsmaterial och i synnerhet om den användning av officiella etiketter och följedokument som medlemsstaterna genomför.

(*) EGT L 4, 8.1.1993, s. 22."

15. Följande artikel skall läggas till:

"Artikel 10a

När det gäller förökningsmaterial av en sort som är genetiskt modifierad, skall varje etikett och identifieringshandling, officiell eller annan, som fästs på eller åtföljer partiet med förökningsmaterial enligt bestämmelserna i detta direktiv tydligt ange att sorten är genetiskt modifierad och specificera de genetiskt modifierade organismernas benämning."

16. Artikel 11.2 skall ersättas med följande text:

"2. Utan att det påverkar den fria rörligheten för material inom gemenskapen skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att följande uppgifter

lämnas till den behöriga myndigheten vid saluföring av förökningsmaterial som kommer från tredje land:

a) Art (botanisk beteckning).

b) Sort och i förekommande fall klon, uppgifter som kommer till användning i fall av rotade ympkvistar, både när det gäller grundstamssticklingar och ympkvistar.

c) Kategori.

d) Slag av förökningsmaterial.

e) Produktionsland och officiell kontrollmyndighet.

f) Avsändarland, om annat än produktionslandet.

g) Importör.

h) Mängd material.

Det sätt på vilket dessa uppgifter skall lämnas får fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 17.2."

17. Artikel 12 skall ersättas med följande:

"Artikel 12

Medlemsstaterna skall på tvingande eller frivillig väg tillse att det förökningsmaterial som saluförs i enlighet med det här direktivet inte skall vara underkastat några andra saluföringsrestriktioner i fråga om egenskaper, undersökningskrav, märkning eller förslutning än de som fastställs i detta direktiv."

18. Artikel 12a skall ersättas med följande:

"Artikel 12a

Medlemsstaterna skall tillse att förökningsmaterial för vinstockssorter och, i förekommande fall, kloner som i en medlemsstat officiellt godkänts för certifiering eller för utprovning som standardmaterial enligt bestämmelserna i det här direktivet inte omfattas av några saluföringsrestriktioner på deras territorium på grund av viss sorttillhörighet och, i förekommande fall, klon utan att detta påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 1493/1999."

19. Artikel 14.1 skall ersättas med följande:

"1. För att undanröja de eventuella tillfälliga svårigheter beträffande tillgången på förökningsmaterial inom gemenskapen får medlemsstaterna, då dessa svårigheter inte kan övervinnas på något annat sätt, i enlighet med förfarandet i artikel 17.2 besluta att för en begränsad tidsperiod inom hela gemenskapen tillåta saluföring av nödvändiga mängder förökningsmaterial av en kategori för vilken mindre stränga krav gäller."

20. Följande artikel skall läggas till:

"Artikel 14a

I avsikt att finna bättre alternativ till vissa bestämmelser i det här direktivet skall det vara tillåtet att i enlighet med förfarandet i artikel 17.3, på särskilda villkor, besluta om tillfälliga experiment på gemenskapsnivå."

21. Artikel 15.2 skall ersättas med följande:

"2. a) Rådet skall på förslag från kommissionen med kvalificerad majoritet fastställa om det vegetativa förökningsmaterial av vinstockar som produceras i ett tredje land erbjuder samma garantier som det material som produceras i gemenskapen och om det uppfyller kraven i detta direktiv, när det gäller villkoren för godkännande och de åtgärder som har vidtagits för att säkerställa produktionen med tanke på saluföringen.

b) Dessutom skall rådet också fastställa vilka slag och vilka kategorier av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar som får godkännas för saluföring på gemenskapens territorium enligt a.

c) Till dess att rådet har fattat ett beslut enligt a och utan hinder av direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen (*) kan medlemsstaterna bemyndigas att fatta sådana beslut i överensstämmelse med förfarandet i artikel 17.2 i detta direktiv. En sådan tillåtelse skall syfta till att säkerställa att det material som skall importeras ger samma garantier i alla avseenden som garantierna för det vegetativa förökningsmaterial av vinstockar som produceras i gemenskapen i överensstämmelse med detta direktiv. I synnerhet skall sådant importerat material åtföljas av ett dokument med de uppgifter som föreskrivs i artikel 11.2 i detta direktiv.

(*) EGT L 169, 10.7.2000, s. 1."

22. Följande artiklar skall läggas till:

"Artikel 16a

De åtgärder på följande områden som krävs för att genomföra detta direktiv skall antas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 17.2:

— artikel 2.1 DA c, artikel 3.3, artikel 8.2, artikel 9, artikel 11.2, artikel 14.1 och artikel 15.2 c.

Artikel 16b

De åtgärder på följande områden som krävs för att genomföra detta direktiv skall antas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 17.3:

— artikel 2.1 I, artikel 3.5, artikel 10.3 och artikel 14a."

23. Artikel 17 skall ersättas med följande:

"Artikel 17

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för utsäde och uppförökningsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk, nedan kallad kommittén.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (*) tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som föreskrivs i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

(*) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23."

24. Hänvisningarna till artikel 17 i artiklarna 5d.2 och 14.3 samt artiklarna 16, 17a och 18a skall förstås som hänvisningar till artikel 17.2.

Artikel 2

Direktiv 74/649/EEG skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 23 februari 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 februari 2002.

På rådets vägnar

P. del CASTILLO

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

EUROPAPARLEMENTET OCH RÅDET

EUROPAPARLEMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av den 13 december 2001

om användning av mekanismen för flexibilitet

(punkt 24 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet)

(2002/158/EG)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarande ⁽¹⁾, och särskilt punkt 24 i detta,

med beaktande av förslaget till rådets förordning om främjande av omställning av de fartyg och fiskare som fram till och med 1999 var beroende av fiskeavtalet med Marocko (KOM[2001] 384 – 2001/0163[CNS]) ⁽²⁾,

med beaktande av slutsatserna från det öppna samråd mellan rådet och Europaparlamentets delegation, med deltagare från kommissionen, som hölls den 21–22 november 2001 i samband med rådets andra behandling av förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2002, och

av följande skäl:

- (1) Då fiskeavtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko inte förlängts begärde Europeiska rådet i Nice att kommissionen skulle lägga fram förslag till en omstrukturering av den gemenskapsflotta som verkat i marockanska vatten.
- (2) I den särskilda åtgärd för omställning av spanska och portugisiska fartyg som föreslogs av kommissionen den 18 juli 2001 till ett belopp av 197 miljoner euro, föreskrivs stöd av samma slag som det som finansieras av Fonden för fiskets utveckling (FFU) enligt de föreskrifter som gäller för FFU:s interventioner, och samtidigt föreslås en specialanpassning av fartygen i fråga.
- (3) Denna åtgärd hör hemma under rubrik 2 (Strukturella åtgärder), underrubriken "Strukturfonder" i budget-

planen, liksom de bidrag som har utgått till samma ändamål sedan januari 2000.

- (4) För åtgärderna till förmån för gränsområdena till kandidatländerna anslås 30 miljoner euro år 2002 under rubrik 2 (Strukturella åtgärder) till gemenskapsinitiativet Interreg.
- (5) Enligt punkt 12 andra stycket i det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet skall det inte finnas några disponibla marginaler under anslagstaken för åtgärderna inom rubrik 2 (Strukturella åtgärder).
- (6) Villkoren för att mekanismen för flexibilitet skall få användas enligt punkt 24 i det interinstitutionella avtalet är alltså uppfyllda.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2002 skall mekanismen för flexibilitet utnyttjas upp till ett belopp av 200 miljoner euro i åtagandebemyndiganden.

Artikel 2

Av detta belopp skall 170 miljoner euro anslås till finansiering av den särskilda åtgärd som syftar till att främja omställningen av fartyg och fiskare som fram till 1999 var beroende av fiskeavtalet med Marocko och som är uppförd under budgetplanens rubrik "Strukturåtgärder", under den nya budgetposten B2-2 0 0 N i Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2002.

⁽¹⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 266.

Återstående 30 miljoner euro skall användas till finansiering av åtgärder i syfte att förbättra konkurrenskraften i gränsområdena till kandidatländerna och påföras programmet Interreg i kapitel B2-1 4 (Gemenskapsinitiativ).

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (L-serien) samtidigt med Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2002 ⁽¹⁾.

Utfärdat i Strasbourg den 13 december 2001.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

J. VANDE LANOTTE

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 29, 31.1.2002.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 februari 2002

om en mall för föreläggande av en sammanfattning av nationella uppgifter om bränslekvalitet

[delgivet med nr K(2002) 508]

(2002/159/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG⁽¹⁾, särskilt artikel 8.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) För att uppfylla de miljöspecifikationer som anges i direktiv 98/70/EG och för att kunna se till att de åtgärder som vidtas för att minska utsläppen från motorfordon är effektiva, måste medlemsstaterna övervaka kvaliteten på bensen och dieselbränslen som saluförs på deras territorium.
- (2) Det är nödvändigt att fastställa en gemensam mall för föreläggande av uppgifter om bränslekvalitet i enlighet med artikel 8.3 i direktiv 98/70/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom detta beslut fastställs en gemensam mall för föreläggande av nationella uppgifter om bränslekvalitet i enlighet med artikel 8 i direktiv 98/70/EG.

Artikel 2

Vid föreläggandet av uppgifter till kommissionen skall mallen i bilagan användas.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 februari 2002.

På kommissionens vägnar

Margot WALLSTRÖM

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 58.

BILAGA

OM EN MALL FÖR FÖRELÄGGANDE AV EN SAMMANFATTNING AV NATIONELLA UPPGIFTER OM BRÄNSLEKVALITET

1. INLEDNING

I Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/71/EG⁽²⁾, fastställs miljöspecifikationer för all bensen och alla dieselbränslen som saluförs i Europeiska unionen. Dessa specifikationer återfinns i bilagorna I–IV till direktivet. Enligt artikel 8.1 skall medlemsstaterna, med hjälp av analysmetoder som anges i direktivet, övervaka att dessa specifikationer för bränslekvalitet uppfylls. Senast den 30 juni varje år skall medlemsstaterna överlämna en sammanfattning av de uppgifter från övervakningen av bränslekvalitet som samlats in under perioden januari–december föregående kalenderår. Den första rapporten måste vara färdig senast den 30 juni 2002. Denna mall för föreläggande av uppgifter har utarbetats av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 8.3 i Europaparlamentet och rådets direktiv 98/70/EG samt detta beslut.

2. UPPLYSNINGAR OM DEM SOM SAMMANSTÄLLER RAPPORTEN FRÅN ÖVERVAKNINGEN AV BRÄNSLEKVALITET

De myndigheter som ansvarar för att sammanställa rapporten om bränslekvalitet ombeds fylla i nedanstående tabell.

Rapporteringsår	
Land	
Datum för färdigställande av rapporten	
Institut som ansvarar för rapporten	
Institutets adress	
Person som ansvarar för rapporten	
Telefonnummer	
E-postadress	

3. DEFINITIONER OCH FÖRKLARINGAR

Överordnade bränslekategorier: I direktiv 98/70/EG fastställs miljöspecifikationer för bensen och dieselbränsle som saluförs i EU. Specifikationerna i direktivet kan betraktas som överordnade bränslekategorier. Dessa omfattar i) blyfri bensen regulär (RON > 91), ii) blyfri bensen (RON > 95) och iii) dieselbränsle.

Nationella bränslekategorier: Medlemsstaterna kan naturligtvis fastställa "nationella" bränslekategorier. Dessa måste emellertid fortfarande uppfylla kraven för överordnad bränslekategori. Nationella bränslekategorier får till exempel omfatta högoktanig blyfri bensen (RON > 98), bensen med blyersättning, svavelfri bensen, bensen med högst 50 ppm svavel, svavelfri diesel, diesel med högst 50 ppm svavel, etc.

Svavelfria bränslen innebär bensen och dieselbränslen med en svavelhalt på mindre än 10 mg/kg (ppm).

4. BESKRIVNING AV SYSTEM FÖR ÖVERVAKNING AV BRÄNSLEKVALITET

Medlemsstaterna skall tillhandahålla en beskrivning av sina nationella system för övervakning av bränslekvalitet.

⁽¹⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 58.

⁽²⁾ EGT L 287, 14.11.2000, s. 46.

5. TOTAL FÖRSÄLJNING AV BENSIN OCH DIESEL

Medlemsstaterna skall i nedanstående tabell, för varje bensin- och dieselkategori, ange hur stora volymer som saluförs på deras territorium.

Bränslekategori	Total försäljning i landet (liter/ton)
Blyfri bensin regular (minsta RON = 91) ⁽¹⁾	
Blyfri bensin (minsta RON = 95) ⁽¹⁾	
Blyfri bensin (minsta RON = 95 och svavelhalt på mindre än 50 ppm) ⁽²⁾	
Svavelfri blyfri bensin (mindre än 10 ppm) ⁽³⁾	
Blyfri bensin (95 ≤ RON < 98)	
Blyfri bensin (RON ≥ 98)	
Dieselbränsle ⁽⁴⁾	
Dieselbränsle (svavelhalt på mindre än 50 ppm) ⁽⁵⁾	
Dieselbränsle (svavelhalt på mindre än 10 ppm) ⁽⁶⁾	

⁽¹⁾ Specifierat i bilaga I till direktiv 98/70/EG.

⁽²⁾ Specifierat i bilaga III till direktiv 98/70/EG.

⁽³⁾ Specifierat i bilaga III till direktiv 98/70/EG men svavelhalten måste vara mindre än 10 ppm.

⁽⁴⁾ Specifierat i bilaga II till direktiv 98/70/EG.

⁽⁵⁾ Specifierat i bilaga IV till direktiv 98/70/EG.

⁽⁶⁾ Specifierat i bilaga IV till direktiv 98/70/EG men svavelhalten måste vara mindre än 10 ppm.

6. GEOGRAFISK TÄCKNING NÄR DET GÄLLER SVAVELFRIA BRÄNSLEN

Medlemsstaterna skall ange i vilken omfattning (dvs. på vilka platser i landet) svavelfria bränslen saluförs på deras territorium.

Kort beskrivning av var svavelfri bensin och svavelfritt diesel saluförs på medlemsstatens territorium.

7. BENSINS ÅNGTRYCK-ANGIVANDE AV SOMMARPERIOD

Enligt direktiv 98/70/EG skall ångtrycket för bensin vara under 60,0 kPa under sommarperioden, som löper från den 1 maj till den 30 september. För medlemsstater med arktiska förhållanden börjar sommarperioden den 1 juni och slutar den 31 augusti och ångtrycket får inte överstiga 70 kPa. Medlemsstaterna skall ange vilken sommarperiod som tillämpas på deras territorium.

Sommerperiod (definition för flyktiga ämnen i bensin)	
--	--

8. RAPPORTERINGSMALL FÖR BENSIN

Medlemsstaterna skall lämna in en sammanfattande rapport om de uppgifter från övervakningen av bensinkvaliteten (både för nationella och övergripande bränslekategorier) som de har samlat in ett visst kalenderår (januari–december). Tillägg I innehåller den tabell som skall användas vid rapporteringen. De testmetoderna som skall användas skall ingå i EN 228:2000 eller i en senare utgåva.

9. RAPPORTERINGSMALL FÖR DIESELBRÄNSLE

Medlemsstaterna skall lämna in en sammanfattande rapport om de uppgifter från övervakningen av dieselbränslekvaliteten (både för nationella och övergripande bränslekategorier) som de har samlat in ett visst kalenderår (januari–december). Tillägg II innehåller den tabell som skall användas vid rapporteringen. De testmetoder som skall användas skall ingå i EN 590:2000 eller i en senare utgåva.

10. INLÄMNANDE AV RAPPORT OM ÖVERVAKNING AV BRÄNSLEKVALITET

Rapporten om övervakning av bränslekvalitet skall formellt lämnas in till följande person:

Generalsekreteraren
Europeiska kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

Rapporten skall dessutom skickas in i elektronisk form på följande e-postadress: env-report-98-70@cec.eu.int

Tillägg 1

Marknadsbränslen som används i fordon med motorer med gnissståndning (bensin)

Land	
Rapporteringsår	
Överordnad eller nationell bränslekategori	

Parameter	Enhet	Analytiska och statistiska resultat						Gränsvärde (1)					
		Antal prover	Minimum	Maximum	Medel	Standardavvikelse	Minimum	Maximum	Minimum	Maximum			
Researchoktantal	—												
Motoroktantal	—												
Ångtryck, DVPE	kPa												60,0
Destillering:													
— avdunstning vid 100 °C	%(v/v)												95
— avdunstning vid 150 °C	%(v/v)												85
Kolväteanalys:													
— Olefiner	%(v/v)												18,0
— Aromatiska föreningar	%(v/v)												42,0
— Bensen	%(v/v)												1,0
Syrehalt	%(m/m)												2,7
Oxygenater:													
— Metanol	%(v/v)												3
— Etanol	%(v/v)												5
— Isopropylalkohol	%(v/v)												10
— Tertiär-butylalkohol	%(v/v)												7
— Isobutylalkohol	%(v/v)												10
— Etrar som innehåller 5 eller flera kolatomer per molekyl	%(v/v)												15
— Andra oxygenater	%(v/v)												10
Svavelhalt	mg/kg												150
Blyhalt	g/l												0,005

(1) De gränsvärden som anges är "verkliga värden" som har fastställts enligt förfarandet för fastställande av gränsvärden i EN ISO 4259:1995. Resultat från eskilda mätningar skall rullas på grundval av de kriterier som anges i EN ISO 4259:1995.

Antal prover per månad						Totalt:	
Januari		April		Juli		Oktober	
Februari		Maj		Augusti		November	
Mars		Juni		September		December	

Tillägg II

Marknadsbränslen som används i fordon med motorer med kompressionständning (diesel)

Land	
Rapporteringsår	
Överordnad eller nationell bränslekategori	

Parameter	Enhet	Analytiska och statistiska resultat							Gränsvärde (*)		
		Antal prover	Minimum	Maximum	Medel	Standardavvikelse	Nationella specifikationer		Enligt direktiv 98/70/EG		
							Minimum	Maximum	Minimum	Maximum	
Cetantal	—									51,0	—
Densitet vid 15 °C	kg/m ³									—	845
Destillering: till 95 %	°C									—	360
Polycykliska aromatiska kolväten	%(^m /m)									—	11
Svavelhalt	mg/kg									—	350

(*) De gränsvärden som anges är "verkliga värden" som har fastställts enligt förfarandet för fastställandet av gränsvärden i EN ISO 4259:1995. Resultat från enskilda mätningar skall tolkas på grundval av de kriterier som anges i EN ISO 4259:1995.

Antal prover per månad	
Januari	Juli
Februari	Augusti
Mars	September
April	Oktober
Maj	November
Juni	December
Totalt:	

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 februari 2002

om ändring av bilaga D till rådets direktiv 90/426/EEG när det gäller test för diagnostisering av afrikansk hästpest

[delgivet med nr K(2002) 556]

(Text av betydelse för EES)

(2002/160/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/426/EEG av den 26 juni 1990 om djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredje land ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 2001/298/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 23 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga D till direktiv 90/426/EEG anges att komplementbindningstesten skall användas för diagnostisering av afrikansk hästpest.
- (2) I november 2000 var gemenskapens referenslaboratorium i Algete i Spanien värd för det årliga mötet mellan medlemsstaternas nationella referenslaboratorier för afrikansk hästpest. Under mötet presenterades vetenskapliga rön som visar att komplementbindningstesten som för närvarande föreskrivs i bilaga D till direktiv 90/426/EEG har begränsningar av allvarig art eftersom den endast lämpar sig för påvisande av antikroppar en kort tid efter infektion eller vaccination. Dessutom har testen i praktiken redan ersatts av moderna ELISA-tester vid nästan samtliga laboratorier i gemenskapen och även i de större exportländerna.
- (3) Internationellt erkända laborietester för påvisande av antikroppar mot afrikansk hästpestvirus finns beskrivna i OIE:s (Internationella byrån för epizootiska sjukdomar)

handbok för diagnostik och vaccination (*Manual of Standards for Diagnosis and Vaccines*) ⁽³⁾. I den nuvarande utgåvan anges emellertid bara en av de ELISA-tester som finns att tillgå.

- (4) Bilaga D till direktiv 90/426/EEG bör därför ändras mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och internationellt erkända normer.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga D till direktiv 90/426/EEG skall ersättas med bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 februari 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 42.

⁽²⁾ EGT L 102, 12.4.2001, s. 63.

⁽³⁾ Fjärde utgåvan, 2000, kapitel 2.1.11.

BILAGA

"BILAGA D

AFRIKANSK HÄSTPEST

DIAGNOSTISERING

Reagens till de ELISA-tester (enzyme-linked immunosorbent assays) som beskrivs nedan kan erhållas från Europeiska gemenskapens referenslaboratorium eller från OIE:s referenslaboratorium för afrikansk hästpest.

1. KOMPETITIV ELISA FÖR PÅVISANDE AV ANTIKROPPAR MOT AFRIKANSK HÄSTPESTVIRUS (AHSV) (FÖRESKRIVEN TEST)

Kompetitiv ELISA används för att påvisa specifika AHSV-antikroppar i serum från alla arter av hästdjur. Det breda spektriga polyklonala immuna anti-AHSV marsvinsserum (härefter benämnt marsvinsantiserum) är serogrupspecifikt och kan påvisa alla kända serotyper av afrikansk hästpestvirus.

Testprincipen är att avbryta reaktionen mellan AHSV-antigen och ett marsvinsantiserum med ett testserumprov. AHSV-antikropparna i testserumprovet kommer att konkurrera med antikropparna i marsvinsantiserum vilket orsakar en färgreduktion (efter det att enzymermärta antimarsvinsantikroppar och substrat har tillsatts). Serum kan testas i en enkel spädning på 1:5 (spot test-metod) eller kan titreras (serumtitreringsmetod) så att en sluttiter erhålls. Inhibition på mer än 50 % skall ses som positiva.

Nedan beskrivna testprotokoll används vid Regional Reference Laboratory for African horse sickness i Pirbright, Förenade kungariket.

1.1 Testförfarande

1.1.1 Beredning av plattorna

1.1.1.1 Ladda ELISA-plattorna med AHSV-antigen från infekterade cellkulturer i en karbonat/natriumvätekarbonat buffert, pH 9,6. Inkubera ELISA-plattorna vid 4 °C över natten.

1.1.1.2 Tvätta plattorna tre gånger med fosfatbuffrad koksaltlösning (PBS), pH 7,2–7,4, töm och avlägsna överskottsbuffert med läskpapper.

1.1.2 Kontrollbrunnar

1.1.2.1 Titrera positivt kontrollserum i en tvåfaldig spädningsserie, från 1:5 till 1:640, i kolumn 1 i en blockerande buffert (PBS innehållande 0,05 % (v/v) Tween 20, 5,0 % (w/v) skummjölkspulver (Cadburys Marvel™) och 1 % (v/v) serum från vuxet nötkreatur) så att en slutlig volym på 50 µl/brunn erhålls.

1.1.2.2 Tillsätt 50 µl av negativt kontrollserum i en spädning på 1:5 (10 µl serum + 40 µl blockerande buffert) i brunnarna A och B i kolumn 2.

1.1.2.3 Tillsätt 100 µl blockerande buffert per brunn i brunnarna C och D i kolumn 2 (BLANK).

1.1.2.4 Tillsätt 50 µl blockerande buffert i brunnarna E, F, G och H i kolumn 2 (marsvinskontroll).

1.1.3 Spot test-metod

1.1.3.1 Sätt en spädning på 1:5 av varje testserum i blockerande buffert till två brunnar i kolumnerna 3–12 (10 µl serum + 40 µl blockerande buffert).

eller

1.1.4 Serumtitreringsmetod

1.1.4.1 Preparera en tvåfaldig spädningsserie av varje prov (från 1:5 till 1:640) i blockerande buffert, en brunn per spädning i åtta brunnar i kolumnerna 3–12.

och

1.1.5 Sätt 50 µl marsvinsantiserum, som späts i blockerande buffert, till alla brunnar på ELISA-plattorna utom brunnarna som är BLANK (varje brunn skall nu innehålla sammanlagt 100 µl).

1.1.5.1 Inkubera på skak vid 37 °C under en timme.

1.1.5.2 Tvätta plattorna tre gånger och avlägsna överskottsbuffert med läskpapper.

1.1.5.3 Tillsätt 50 µl HRP-konjugerat kanin-antimarsvin som späts med blockerande buffert i varje brunn.

1.1.5.4 Inkubera på skak vid 37 °C under en timme.

1.1.5.5 Tvätta plattorna tre gånger och avlägsna överskottsbuffert med läskpapper.

1.1.6 Kromogen

Preparera kromogen/substrat-lösningen OPD (ortho-phenyldiamine) i enlighet med tillverkarens instruktioner (0,4 mg/ml i sterilt destillerat vatten) strax innan den ska användas. Tillsätt en sådan mängd substrat (väteperoxid = H₂O₂) att den slutliga koncentrationen blir 0,05 % (v/v) (1:2 000 av en 30 %-ig lösning av H₂O₂). Sätt 50 µl OPD-lösning till varje brunn och låt plattorna stå i 10 minuter i rumstemperatur. Stoppa reaktionen genom att tillsätta 50 µl 1M svavelsyra (H₂SO₄) per brunn.

1.1.7 Avläsning

Avläs spektrofotometriskt vid 492 nm.

1.2 Redovisning av resultaten

1.2.1 Använd ett dataprogram för att skriva ut värden för optisk täthet (optical density, OD) och den procentuella inhibitionen (PI) för test- och kontrollsera på grundval av det medelvärde som erhållits för de fyra marsvinskontrollerna. OD- och PI-värden används för att bedöma testens tillförlitlighet. De övre (UCL) och de undre kontrollgränserna (LCL) för marsvinskontrollen ligger mellan OD-värdena 1,4 respektive 0,4. Titern för den positiva kontrollen som baseras på 50 % PI skall vara 1:240 (mellan 1:120 och 1:480). Plattor som inte uppfyller dessa kriterier skall inte godkännas. Om titern för positivt kontrollserum är högre än 1:480 och proverna fortfarande är negativa kan negativa prover emellertid godtas.

De negativa kontrollerna och blank skall ge PI-värden på mellan + 25 % och - 25 % respektive mellan + 95 och + 105 %. Om resultaten ligger utanför dessa värden betyder detta inte att plattan inte kan godkännas, men att bakgrundsfärg håller på att utvecklas.

1.2.2 Det diagnostiska tröskelvärdet (cut-off-värdet) för testserum är 50 % (PI 50 %). Prov som ger PI-värden på mer än 50 % skall registreras som positiva. Prov som ger PI-värden på mindre än 50 % skall registreras som negativa.

Prov som ger resultat som ligger över eller under tröskelvärdena för kontrollerna skall betraktas som tveksamma. Sådana prov bör testas om med spot test-metoden eller genom titrering. Positiva prover kan också titreras för att bestämma sluttitern.

Spot test-schema

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	+ ve. Cont		Testserum									
A	1:5	- ve. Cont	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
B	1:10	- ve. Cont	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
C	1:20	Blank										
D	1:40	Blank										
E	1:80	GP Cont.										
F	1:160	GP Cont.										
G	1:320	GP Cont.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
H	1:640	GP Cont.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

- ve. Cont = negativ kontroll

+ ve. Cont. = positiv kontroll

GP Cont. = marsvinskontroll

Serumtitreringsschema

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	+ ve. Cont.		Testserum									
A	1:5	- ve. Cont.	1:5									1:5
B	1:10	- ve. Cont.	1:10									1:10
C	1:20	Blank	1:20									1:20
D	1:40	Blank	1:40									1:40
E	1:80	GP Cont.	1:80									1:80
F	1:160	GP Cont.	1:160									1:160
G	1:320	GP Cont.	1:320									1:320
H	1:640	GP Cont.	1:640									1:640

- ve. Cont. = negativ kontroll

+ ve. Cont. = positiv kontroll

GP Cont. = marsvinskontroll

2. INDIREKT ELISA FÖR PÅVISANDE AV ANTIKROPPAR MOT AFRIKANSK HÄSTPESTVIRUS (AHSV) (FÖRESKRIVEN TEST)

Denna test följer testbeskrivningen i kapitel 2.1.11 i OIE:s *Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines*, fjärde utgåvan, 2000.

Rekombinant VP7-protein har använts som antigen för påvisande av antikroppar mot AHSV och ger hög sensitivitet och specificitet. Andra fördelar är att det är stabilt och inte infektiöst.

2.1 Testförfarande:

2.1.1 Fast fas:

2.1.1.1 ELISA-plattorna laddas med rekombinant AHSV-4 VP7 i en karbonat/natriumvätekarbonat buffert, pH 9,6. Inkubera plattorna vid 4 °C över natten.

2.1.1.2 Skölj plattorna fem gånger med destillerat vatten innehållande 0,01 % (v/v) Tween 20 (tvättlösning). Tryck försiktigt plattorna mot ett absorberande material så att eventuella tvättrester tas bort.

2.1.1.3 Blockera plattorna med fosfatbuffrad koksaltlösning (PBS) och 5 % (w/v) skummjolk (torrmjolk från Nestlé™), 200 µl/brunn, under en timme vid 37 °C.

2.1.1.4 Avlägsna den blockerande lösningen och slå försiktigt plattorna mot ett absorberande material.

2.1.2 Prov:

2.1.2.1 De serumprov som skall testas och positiva och negativa kontrollsera späds 1:25 i PBS + 5 % (w/v) skummjolk + 0,05 % (v/v) Tween 20, 100 µl per brunn. Inkubera under en timme vid 37 °C.

Vid titreringen, gör en tvåfaldig spädningsserie från 1:25 (100 µl/brunn), ett serum per kolumn på plattan, och gör detsamma med de positiva och negativa kontrollsera. Inkubera under en timme vid 37 °C.

2.1.2.2 Tvätta plattorna i enlighet med steg 2.1.1.2.

2.1.3 Konjugat:

2.1.3.1 Fördela 100 µl per brunn av HRP-konjugerat antihästgammaglobulin som späts i PBS + 5 % mjölk + 0,05 % Tween 20, pH 7,2. Inkubera under en timme vid 37 °C.

2.1.3.2 Tvätta plattorna i enlighet med steg 2.1.1.2.

2.1.4 Kromogen/substrat:

2.1.4.1 Tillsätt 200 µl/brunn av kromogen/substratlösning [10 ml 80,6 mM DMAB (dimethyl aminobenzaldehyd) + 10 ml 1,56 mM MBTH (3-methyl-2-benzothiazoline hydrazone hydrochlorid) + 5 µl H₂O₂].

Färgutvecklingen stoppas genom tillsats av 50 µl 3N H₂SO₄ efter cirka 5–10 minuter (innan det negativa kontrollprovet börjar färgas).

Andra kromogener såsom ABTS (2,2'-Azino-bis-[3-ethylbenzothiazoline-6-sulphonic acid]), TMB (tetramethyl benzidin), eller OPD (ortho-phenyldiamin) kan också användas.

2.1.4.2 Avläs plattorna vid 600 nm (eller 620 nm).

2.2 Tolkning av resultaten:

2.2.1 Beräkna cut-off-värdet genom att lägga till 0,6 till det negativa kontrollvärdet. (0,6 är standardavvikelsen för en grupp med 30 negativa serum).

2.2.2 Prov som ger absorbansvärden som är lägre än cut-off-värdet skall betraktas som negativa.

2.2.3 Prov som ger absorbansvärden som är högre än cut-off-värdet + 0,15 skall betraktas som positiva.

2.2.4 Prov som ger absorbansvärden som ligger mellan negativt och positivt skall betraktas som tveksamma och en annan metod måste tillämpas för att bekräfta resultatet.

3. BLOCKERANDE ELISA FÖR PÅVISANDE AV ANTIKROPPAR MOT AFRIKANSK HÄSTPEST-VIRUS (AHSV) (FÖRESKRIVEN TEST)

Den blockerande ELISA används för att påvisa specifika AHSV-antikroppar i serum från alla arter av djur som kan drabbas av AHS. VP7 är det dominerande antigenet hos AHSV och är konserverat hos alla nio serotyperna. Eftersom den monoklonala antikroppen (Mab) riktas mot VP7 har testen en hög sensitivitet och specificitet. Det rekombinanta VP7-antigenet är helt oskadlig vilket garanterar en hög grad av säkerhet.

Principen för testen är att avbryta reaktionen mellan det rekombinanta VP7, som är de antigen som är bundet till ELISA-plattan och den för VP7 specifika konjugerade Mab. Om antikroppar finns i serum kommer reaktionen mellan antikroppen och Mab att avbrytas, vilket ger en färgreduktion.

Nedan beskrivna test utförs av Europeiska gemenskapens referenslaboratorium för afrikansk hästpest i Algete i Spanien.

3.1 Testförfarande:

3.1.1 ELISA-plattor

3.1.1.1 Ladda plattorna med rekombinant AHSV-4 VP7 som späts i en karbonat/natriumvätekarbonat buffert, pH 9,6. Inkubera över natten vid 4 °C.

3.1.1.2 Tvätta plattorna fem gånger med fosfatbuffrad koksaltlösning (PBS) innehållande 0,05 % (v/v) Tween 20 (PBST).

3.1.1.3 Stabilisera plattorna med en stabiliseringslösning (så att de kan förvaras under längre tid vid + 4 °C utan att förlora aktivitet) och torka dem mot ett absorberande material.

3.1.2 Prov och kontroller

3.1.2.1 Vid screening: Späd provsera och kontrollera med PBST 1:10 direkt i plattorna så att en slutlig volym på 100 µl/brunn erhålles. Inkubera under en timme vid 37 °C.

3.1.2.2 Vid titrering: Bered en tvåfaldig spädningsserie med provserum och positiva kontroller (100 µl/brunn) från 1:10 till 1:1 280 i åtta brunnar. Negativa kontrollen testas i spädning 1:10.

3.1.3 Konjugat:

Sätt 50 µl/brunn av förspädd HRP-konjugerad Mab (monoklonala antikroppar specifika för VP7) i varje brunn och blanda försiktigt så att lösningen blir homogen. Inkubera under 30 minuter vid 37 °C.

3.1.4 Tvätta plattorna fem gånger med PBST, och torka enligt ovan.

3.1.5 Kromogen/substrat:

Sätt 100 µl/brunn av kromogen/substratlösning (1 ml ABTS (2,2'-Azino-bis-[3-ethylbenzothiazoline-6-sulphonic acid]) 5 mg/ml + 9 ml substratbuffert [0,1 M fosfatcitratbuffert, pH 4, innehållande 0,03 % H₂O₂]) och inkubera under tio minuter vid rumstemperatur. Färgutvecklingen stoppas genom tillsats av 100 µl/brunn av 2 % (w/v) SDS (natriumdodecylsulfat).

3.1.6 Avläsning

Avläs i ELISA-läsare vid 405 nm.

3.2 Tolkning av resultaten:

3.2.1 Validering av metoden

Testen är giltig när de negativa kontrollprovets (NC) OD-värden är högre än 1,0 och den positiva kontrollens (PC) är lägre än 0,2.

3.2.2 Beräkning av cut-off-värdet

Positivt cut-off-värde = $NC - ([NC - PC] \times 0,3)$

Negativt cut-off-värde = $NC - ([NC - PC] \times 0,2)$

där NC är OD av den negativa kontrollen, och PC är OD av den positiva kontrollen.

3.2.3 Tolkning av resultaten

Prov vars OD-värde är lägre än det positiva cut-off-värdet skall anses vara positiva.

Prov vars OD-värde är högre än det negativa cut-off-värdet skall anses vara negativa.

Prov vars OD-värde ligger mellan dessa båda värden skall anses tveksamma och nya prov skall tas från djuren efter två till tre veckor."

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 22 februari 2002

om godkännande av de planer som Tyskland har lämnat in för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i Saarland och nödvaccinering mot klassisk svinpest hos vilda svin i Reinland-Pfalz och Saarland

[delgivet med nr K(2002) 617]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2002/161/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2001/89/EG av den 23 oktober 2001 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 16.1, 20.1 och 25.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Klassisk svinpest konstaterades ha brutit ut under 1999 bland vilda svin i Reinland-Pfalz i Tyskland.
- (2) Genom beslut 1999/335/EG ⁽²⁾ godkände kommissionen den plan för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i Reinland-Pfalz som lagts fram av Tyskland.
- (3) Trots de åtgärder som vidtagits har sjukdomen fortsatt att spridas, och fall har nu konstaterats även bland vilda svin i Saarland. Klassisk svinpest bröt också ut på anläggningar där svin hålls i Reinland-Pfalz under 2001 och 2002, och i dessa fall finns det förmodligen en koppling till sjukdomen bland vilda svin.
- (4) I enlighet med artiklarna 16 och 20 i direktiv 2001/89/EG lämnade de tyska myndigheterna in planer för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i Saarland och för en nödvaccinering av vilda svin i Reinland-Pfalz och Saarland.
- (5) De tyska myndigheterna har tillåtit att försvagat levande vaccin används mot klassisk svinpest (stam C) i form av oralt vaccin som de vilda svinen får i sig genom utlagd åtel.
- (6) I en situation som denna anses vaccinering av vilda svin vara ett effektivt komplement till andra åtgärder för att bekämpa sjukdomen.
- (7) De planer som har lämnats in har gått igenom och befunnits vara förenliga med bestämmelserna i direktiv 2001/89/EG.

(8) Ytterligare detaljerade villkor bör fastställas för handeln med levande svin och vissa svinprodukter från de områden i Tyskland i vilka sjukdomens utveckling förmodligen kommer att påverkas av vaccineringen.

(9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den plan som Tyskland har lämnat in för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i Saarland godkänns härmed.

Artikel 2

De planer som Tyskland har lämnat in för nödvaccinering av vilda svin i Reinland-Pfalz och Saarland godkänns härmed.

Artikel 3

1. Tyskland skall se till att inga levande svin, svinsperma, ägg eller embryon från svin transporteras från de områden som anges i bilagan.

2. Tyskland får emellertid medge undantag från förbuden i punkt 1 för sändningar av svin, svinsperma, ägg eller embryon från svin som skall transporteras till andra områden i Tyskland, under förutsättning att inga svin, svinsperma, ägg eller embryon från svin senare transporteras från bestämmelseanläggningen till en annan bestämmelseort utanför Tyskland under en period på trettio dagar efter det att svinen tagits emot, eller att sperma, ägg eller embryon används i en mottagar-sugga.

Artikel 4

1. Det hälsointyg som avses i rådets direktiv 64/432/EEG ⁽³⁾ och som skall åtfölja svin som sänds från Tyskland skall kompletteras med följande: "Djur i enlighet med kommissionens beslut 2002/161/EG."

⁽¹⁾ EGT L 316, 1.12.2001, s. 5.⁽²⁾ EGT L 126, 20.5.1999, s. 21.⁽³⁾ EGT 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

2. Det hälsointyg som avses i rådets direktiv 90/429/EEG ⁽¹⁾ och som skall åtfölja galtsperma som sänds från Tyskland skall kompletteras med följande: "Sperma i enlighet med kommissionens beslut 2002/161/EG."

3. Det hälsointyg som avses i kommissionens beslut 95/483/EG ⁽²⁾ och som skall åtfölja embryon och ägg från svin som sänds från Tyskland skall kompletteras med följande: "Embryon/ägg (*) i enlighet med kommissionens beslut 2002/161/EG."

(*) Stryk det ej tillämpliga."

Artikel 5

Tyskland skall se till att samtliga vilda svin som påträffas döda eller som skjutits i det område som anges i bilagan bortskaffas i enlighet med artikel 16.3 k i direktiv 2001/89/EG.

Artikel 6

Tyskland skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som krävs för att genomföra de planer som avses i artiklarna 1 och 2 från och med den dag då detta beslut antas.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 22 februari 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Rheinland-Pfalz

Följande distrikt: Ahrweiler, Bernkastel-Wittlich, Birkenfeld, Bitburg-Prüm, Cochem-Zell, Daun, Mayen-Koblenz, Stadt Koblenz, Stadt Trier.

I distriktet Kusel: Reichweiler, Pfeffelbach, Thallichtenberg, Körborn, Dennweiler-Frohnbach, Oberalben, Ulmet, Rathweiler, Nieder-alben, Homburg.

I distriktet Birkenfeld: verbandsfr. Gemeinde Idar-Oberstein, Mackenrodt, Hettenrodt, Kirchweiler, Veitsrodt, Herborn, Mörschied, Weiden, Oberhosenbach, Wickenrodt, Sonnschied.

I distriktet Bad Kreuznach: Bruschied, Schnepfenbach, Hennweiler, Kellenbach, Königsau, Schwarzerden, Staatswald Entenpfuhl, Winterbach.

I distriktet Rhein-Hunsrück: Riesweiler, Argenthal, Schnorbach, Mörschbach, Rheinböllen.

I distriktet Mainz-Bingen: Breitscheid, Stadt Bacharach.

I distriktet Trier-Saarburg: Taben-Rodt, Kastel-Staadt, Serrig, Stadt Saarburg, Ayl, Kanzem, Stadt Konz, Wasserliesch, Oberbillig.

Saarland

I distriktet Merzig-Wadern: Mettlach, Merzig, Beckingen, Losheim, Weiskirchen, Wadern.

I distriktet Saarlouis: Dillingen, Bous, Ensdorf, Schwalbach, Saarwellingen, Nalbach, Lebach, Schmelz, Saarlouis.

I distriktet Sankt Wendel: Nonnweiler, Nohfelden, Tholey.

Nordrhein-Westfalen

I distriktet Euskirchen: Dahlem och Blankenheim.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 62.

⁽²⁾ EGT L 275, 18.11.1995, s. 30.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 22 februari 2002

om ändring av besluten 2001/925/EG, 2002/33/EG och 2002/41/EG för att förlänga giltighetstiden för vissa skyddsåtgärder och detaljerade villkor avseende klassisk svinpest i Spanien

[delgivet med nr K(2002) 618]

(Text av betydelse för EES)

(2002/162/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG ⁽²⁾, särskilt artikel 10.4 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 2001/89/EG av den 23 oktober 2001 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest ⁽³⁾, särskilt artiklarna 10.1 b och 11.1 f i detta, och av följande skäl:

- (1) Utbrott av klassisk svinpest har skett i Katalonien i Spanien.
- (2) Spanien har vidtagit åtgärder i enlighet med direktiv 2001/89/EG.
- (3) I samband med dessa sjukdomsutbrott antog kommissionen i) beslut 2001/925/EG ⁽⁴⁾, senast ändrat genom beslut 2002/31/EG ⁽⁵⁾, om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Spanien, ii) beslut 2002/33/EG ⁽⁶⁾ om användningen av två slakthus i Spanien, i enlighet med artikel 10.1 b i rådets direktiv 2001/89/EG och iii) beslut 2002/41/EG ⁽⁷⁾ om ytterligare detaljerade villkor för att ge tillstånd för transport av svin från anläggningar som ligger inom de skydds- och övervakningszoner för klassisk svinpest som upprättats i Spanien.
- (4) Mot bakgrund av hur situationen har utvecklats i det berörda området i Spanien är det lämpligt att förlänga giltighetstiden för vidtagna åtgärder och villkor samt att

ändra besluten 2001/925/EG, 2002/33/EG och 2002/41/EG.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 8 i beslut 2001/925/EG

- a) skall "20 februari 2002" ersättas med "20 mars 2002",
- b) skall "28 februari 2002" ersättas med "31 mars 2002".

Artikel 2

I artikel 2 i beslut 2002/33/EG skall "28 februari 2002" ersättas med "31 mars 2002".

Artikel 3

I artikel 4 i beslut 2002/41/EG skall "28 februari 2002" ersättas med "31 mars 2002".

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 februari 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 316, 1.12.2001, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 339, 21.12.2001, s. 56.

⁽⁵⁾ EGT L 13, 16.1.2002, s. 31.

⁽⁶⁾ EGT L 13, 16.1.2002, s. 35.

⁽⁷⁾ EGT L 19, 22.1.2002, s. 47.

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 22 februari 2002
om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Luxemburg

[delgivet med nr K(2002) 671]

(Text av betydelse för EES)

(2002/163/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾, senast ändrat genom rådets direktiv 92/118/EEG ⁽²⁾, särskilt artikel 10.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Ett antal fall av klassisk svinpest har konstaterats i Luxemburg.
- (2) Luxemburg har vidtagit åtgärder inom ramen för rådets direktiv 2001/89/EG av den 23 oktober 2001 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest ⁽³⁾.
- (3) Dessa utbrott riskerar att hota besättningarna i andra medlemsstater. Vissa ytterligare åtgärder bör därför vidtas när det gäller förflyttning och avsändning av svin och vissa svinprodukter från, inom och genom Luxemburg.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Luxemburg skall se till att inga svin, svinsperma, ägg eller embryon sänds från dess territorium och att all transit av fordon som transporterar svin genom Luxemburg förbjuds.

Artikel 2

1. Luxemburg skall se till att inga svin förflyttas inom dess territorium om inte de

- a) har hållits på ursprungsanläggningen i minst 30 dagar före lastningen,
- b) transporteras direkt till ett slakteri för omedelbar slakt.

2. Förflyttning av svin till ett slakteri enligt punkt 1 är endast tillåten om de behöriga myndigheterna i Luxemburg har givit särskilt tillstånd till det.

Artikel 3

Luxemburg skall se till att fordon som använts för transport av svin rengörs och desinficeras efter varje transport och att transportören styrker att detta har gjorts.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall ändra de åtgärder som de tillämpar för handel så att dessa överensstämmer med detta beslut. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

Artikel 5

Detta beslut skall ses över före den 10 mars 2002. Det skall tillämpas till och med den 15 mars 2002.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 februari 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 316, 1.12.2001, s. 5.